

Inhoud

Chillen op het strand	7
Spiraal	19
Russische roulette	27
Het verhaal van de vlinder	41
De geschiedenis van Apensmoel en de Parkiet	47
Eerste dag	57
De tag	65
De trip	77
Station Padre Miguel	93
De blinde	111
Het buurtje van dona Iara	117
Eindelijk vrijdag	129
Overtocht	147
Aantekeningen van de vertaler	159

Chillen op het strand

Voor Matheus, Alan en Gleison

Ik werd wakker en ik dreef bijna mijn bed uit! Ik zweer je man, het was nog geen negen uur en me huis leek wel te smelten. Je zag niet eens meer de lekkages in de woonkamer, alles was kurkdroog. Alleen de vlekken zaten er nog: de heilige, het pistool en de dinosaurus. Het werd zeker weten weer zo'n dag dat je op straat loopt en de lucht helemaal wazig is en alles heen en weer beweegt als een hallucinatie. Om je een idee te geven: zelfs de wind van de ventilator was zo heet als de adem van de duivel.

Op tafel lag twee real die m'n mams had achtergelaten voor het brood. Nog één tachtig erbij en ik had in elk geval genoeg voor één kaartje, dan hoefde ik alleen op de heenweg zwart te rijden, dat is rustiger. Kut genoeg had ik voor ik ging maffen het hele huis al doorzocht op verdwaalde muntjes om een peuk van te kopen. Plan was om de twee briefjes te besteden aan een broodje, koffie te zetten en met een bodempje naar het strand te gaan. In huis blijven bakken

was geen optie. Zwartrijden is klote voor ons, je weet toch. Al lullen we ons overal weer uit.

Ik ging naar Vitim, daarna gingen we langs bij de Kale en daarna vertrokken we naar de keet van Tico en Teco. Tot dan toe zaten we op één lijn: allemaal skeer, wietloos en snakkend naar een strandje. Teco bracht redding, die had de hele nacht z'n maten geholpen met wegen en inpakken en daar een paar wikkels aan overgehouden. Wat kruimeltjes van de brick. Hij had zelfs een capsule weten te ritselen. Alleen wilde die eikel liever thuis hangen in plaats van met ons mee te gaan. Teco is gestoord, hij zag eruit alsof-ie zelfs in dat schijnwerperlicht zou kunnen slapen. Wij zeggen dat-ie op het strand lekker kon chillen, beetje chickies kijken, af en toe een verfrissende duik. Als hij dan weer thuiskwam zou hij gevloerd zijn en slapen als een kind. Hij zei dat hij een wikkeltje bij ons zou droppen maar dat hij echt naar huis ging. Gelukkig wist Vitim hem over te halen met een lijntje om weer scherp te worden. Volgens mij was dat precies waar hij naar op zoek was, iemand om samen met hem te snuiven zodat-ie niet in z'n uppie hoefde te trippen. Neuroot. Die jonge gappies lusten er pap van, niet te geloven! Tien uur in de ochtend, schroeihete zon en zij halen effe een witte neus.

Ik heb nooit gesnoven. Ik weet nog dat mijn broer een keer helemaal over de rooie thuiskwam en me

riep om er samen eentje te gaan roken op de toegangsweg. Hij wou een gesprek van man tot man, ik voelde het gelijk. De reden waarom hij zo opgefokt was, was dat een mattie uit z'n jeugd zomaar ineens was doodgegaan. Overdose. Die gast zat helemaal wous op z'n fiets, misschien zelfs onderweg om meer te gaan kopen, toen hij ineens onderuitging. En hard ook. Overdose. Tering man, hij was op dat moment net zo oud als mijn broer. Tweeëntwintig! Ik had mijn broer nog nooit zo gezien, ze waren echte homies. Dus vandaar dat-ie zei dat ik het bij wiet moest houden. Geen coke, geen crack, geen xtc of al die shit. Zelfs geen lijm moest ik doen, want daar smelten je hersens van weg. En dan alle jochies die van het lijmsnuiven een hartstilstand krijgen. Die dag heb ik hem en mezelf beloofd om nooit coke te gaan snuiven. Crack roken al helemaal niet, ben je gestoord, alleen maar ellende. Een poppertje doe ik nog weleens, paar snuifjes bij het uitgaan, maar ik hou me in. Ik snap nu dat mijn broer gelijk had, gewoon bij wiet blijven is de shit, zelfs drank moet je niet doen. Op mijn verjaardag bijvoorbeeld, ik ging helemaal uit mijn dak, ik deed domme dingen. En waardoor? Cachaça! Het ergste is dat ik me niks herinner. Het ene moment zit ik in de keet van Tico en Teco te drinken en te kaarten, en het andere moment word ik thuis wakker, onder de troep. De dag erop kreeg ik die hele

shit te horen. Ze zeiden dat ik de meisjes op straat had lastiggevallen, zelfs een chickie achterna was gelopen een steeg in. Domme shit man. Als een bendelid je op zoiets pakt, dan word je geklapt. Reken maar.

De buschauffeur protesteerde niet eens toen ik en me matties achter instapten. Hij zat propvol met allerlei mensen, strandstoelen, één zweterige opstopping. Ellende. Om het uit te houden liet ik me een beetje wegdobberen terwijl ik naar Vitim en Teco zat te kijken. Die twee waren helemaal para en vraten zich op van de zenuwen. Serieus, ik snap niet waarom iemand drugs gebruikt om fokt op en depressief te raken. Zoals die dag toen ik met de Kale een jointje zat te roken op het platte dak van me tante. Komt ineens uit het niks Mano de Cinco opduiken met nog twee gasten die net waren aangekomen uit Paraíba. Tering man... die noordoostelingen gingen helemaal los, het ene lijntje na het andere, ze zaten daar helemaal wappie met ogen op steeltjes, totaal fokt op. Een van die platgesnoven gasten begon geluiden te horen die er niet waren, we lagen dubbel. Mano de Cinco, ook zo gek als een deur, stookte ze nog wat op en deed alsof de politie zich op het dak naast ons had verstoep en ze elk moment kon bespringen. Bro, die gasten deden het in hun broek, ze vlogen van dat dak af! Geniaal. Hoe ze daar beneden bibberend over straat renden, zich tegen de muren aan drukten, bang

dat er ineens een stel popo's voor hun neus zou staan.

De echte *operação* was pas een kleine week later, toen Jean ook is geclipt. Echt man, ik kan er niet eens meer aan denken, dat was een goeie gozer, weet je. Alleen maar bezig met z'n voetbal, en voetballen kon die! Nou nog hebben ze het erover, ze zeiden dat er sprake was van een profcarrière. Hij stond al in de basis van Madureira, binnen no time zou hij worden opgepikt door een Flamengo of een Botafogo. Basta finito! Afgelopen! Echt man, ik mis die klootzak. Zelfs op de begrafenis kon je lachen met die flikker – stonden er een stuk of vier liefjes van hem te huilen bij zijn moeder. Wat een stel lafbekken die MP's, om op een vrije dag, met iedereen op straat, te komen binnenvallen op een tijdstip dat ze een kind kunnen raken. Ze moesten die gasten zelf een stel kogels in hun blauwe reet blazen. Of niet dan.

We kwamen aan op het strand, brandende zon, bruinbakkende chicks met hun booty in de lucht, superrelaxt. Ik rende naar de zee en maakte een paar waanzinnige duiken dwars door de golven heen. Het water was verrukkelijk. Ik geloofde mijn ogen niet toen ik terugkwam en me matties daar allemaal met een lang gezicht zag zitten. Shit was dat een stel MP's ons in de gaten stond te houden. Willen we net een jointje rollen, staan die popo's daar. Fokking strandpolitie. Er zijn van die dagen dat ze echt in je nek

lopen te hijgen. Volgens mij is het van tweeën één: óf het zijn allemaal junks die andermans wiet willen inpikken om zelf lekker high te worden, óf het zijn allemaal dealers die de stuff willen doorverkopen aan gringo's of rijke pikkies of weet ik veel. Wat ik wel weet is dat als ik van die overijverige blauwen zie, ik gelijk para word. Veel goeds kan het niet zijn!

Toen die klootzakken eindelijk aftaaiden was er een ander probleem: niemand had een vloeitje! Moeilijke shit man, ja toch? Genoeg voor een paar flinke fakkels maar geen vloeitje. En we verloren ook nog een heleboel tijd met beslissen wie er een zou gaan scoren. Niemand wilde het gaan vragen bij de rijke wietblowertjes van het strand, een stel arrogante typtjes, helemaal vol van zichzelf. Als ze in hun eentje zijn kijken ze je een soort van bang aan alsof je ze de hele tijd wil beroven. Maar zijn ze met een groep, dan kijken ze naar je alsof ze jou te grazen willen nemen. Fok die shit.

Tico en de Kale keken es rond en ja hoor, vlak bij ons zaten twee gozertjes die eruitzagen alsof ze hadden geblowd. Al vanaf dat we aankwamen zaten ze met geld te smijten: als er een verkoper langskwam met maté kochten ze wat, kwam er een met koekjes, kochten ze wat, açaisap, kom maar op, zakje smeltijs, ja doe maar. Waanzinnige vreetkick zeker. Ik had al minstens twee gappies in de smiezen die klaarza-

ten om toe te slaan. En zij maar met hun hoofd in de wolken, denkend dat ze in Disneyland waren. En dan natuurlijk nog die gasten die zogenaamd aan het werk zijn maar intussen loeren op lui met poen en wachten op hun kans. Dat maakt mij nou echt pissig man. Daar zaten die twee doodkalm te chillen. Maar toen Tico en de Kale op ze afstapten en heel beleefd om een vloeitje vroegen, werden ze helemaal para en begonnen zo halfhalf hun rugzak te beschermen en om zich heen te kijken of er geen agent aan kwam. Fok die shit man! Die teringlijers moesten ze echt helemaal kaalplukken. Als me mams er niet was zou ik es flink mijn slag slaan daar in Zona Sul, echt man, uit pure woede. Helaas is mijn moeder zo neurotisch als de pest. Zeker na de shit die m'n broer is overkomen. Als ik in Padre Severino beland hoeft ze me nooit meer te zien, zegt ze altijd. Shit is fokt op, man!

Als ik er niet was geweest hadden we het kunnen schudden. De kleintjes gingen er nog eens op uit, maar dat leverde niks op. Alleen een papieren servetje van die gast van het stalletje, die er wel eentje mee wilde roken. Het kutte is dat niemand nog wat met servetjes kan, tegenwoordig wordt die shit alleen maar als een sigaret gerookt. Als je vroeger niks had nam je gewoon een blaadje uit een schrift, of een pakpapieretje van de bakker. Verwend gedoe van tegenwoordig. Ik loop de boulevard op en bingo: ik

had zo een van die rooie te pakken. Je weet wel, met een beetje handigheid knip je die doormidden, kan je er zelfs twee van rollen. De kleintjes stonden paf.

Het was wel bijna uitgestorven om dat vloeitje te kunnen regelen, ik vroeg het aan een rasta die reggae-armbandjes verkocht. En die goeierd matst me nog een sigaret erbij! Hij zei dat ik moest oppassen, de blauwen waren weer link de laatste tijd. D'r was een Boliviaan vermoord op het strand en sindsdien wemelde het daar van de MP's omdat ze bang waren dat er meer dooien gingen vallen, wie weet zelfs een bewoner van Zona Sul of een buitenlander, en dan zou de hel echt losbarsten, dat begrijp je. Voorpaginanieuws, op de buis in *Balanço Geral* en die shit.

Maar die blauwen zaten daar gewoon voor niks, er zou daar geen dooie meer vallen. Het was rustig, die overval was een wraakactie geweest en degene door wie die Boliviaan was omgelegd had zelfs nog een tijdje op het strand gehangen. Die rasta zei dat ik moest oppassen als ik op de een of andere manier zou willen gaan rennen, maar ik zei hem dat ik oké was, dat ik alleen maar wou chillen op het strand en rustig me jointje wou roken. Hij zei dat ik nooit mijn geloof in God moest verliezen. Goeie gast, die rasta. Uit Maranhão. Hij zei dat het daar barst van de wiet, dat iedereen er rookt, dat hij al op z'n tiende was begonnen, net als ik.

Na de joint bleef ik lekker trippen en kijken hoe de meeuwen door de lucht zeilden. Als ik tegen de zon in keek schitterde alles, fokking chill. Toen het me te heet werd ging ik m'n trip in het water afbruisen. Dat was het beste van allemaal: ik ving een paar drijvende alligators en liet me helemaal rondtollend meenemen door een golf tot ik weer op het strand werd afgeleverd. Daarna deden we wie het langst onder water kon blijven, benauwde shit man! Zeker met allemaal rokers!

Maar het toppunt was toen we uit het water kwamen: de rijke pikkies die geen vloetje konden missen stonden foto's van elkaar te nemen en de filmster uit te hangen. Toen ze weer gingen kijken was alles foetsie. Twee jochies waren voorbijgerend, hadden hun rugzakken met alles erin genakt en zich daarna tussen alle strandgasten gemengd. De rijke pikkies stonden te kijken met hun telefoon in hun hand. Rent er nog een jochie voorbij en nakt ook hun telefoon. Lekker dan, moeten ze maar niet zo achterlijk zijn. De kleintjes en ik lagen in een deuk, die koppen van ze. De losers dropen af met niks als hun stranddoek. Later zat ik te denken over die jochies die ervandoor waren gegaan. Die gappies zijn rap als de muizen maar die rasta had toch gewaarschuwd dat het niet pluis was op het strand? Ik hoopte maar dat ze niet in handen van de politie vielen, snap je.